

Heinrich Dringenberg

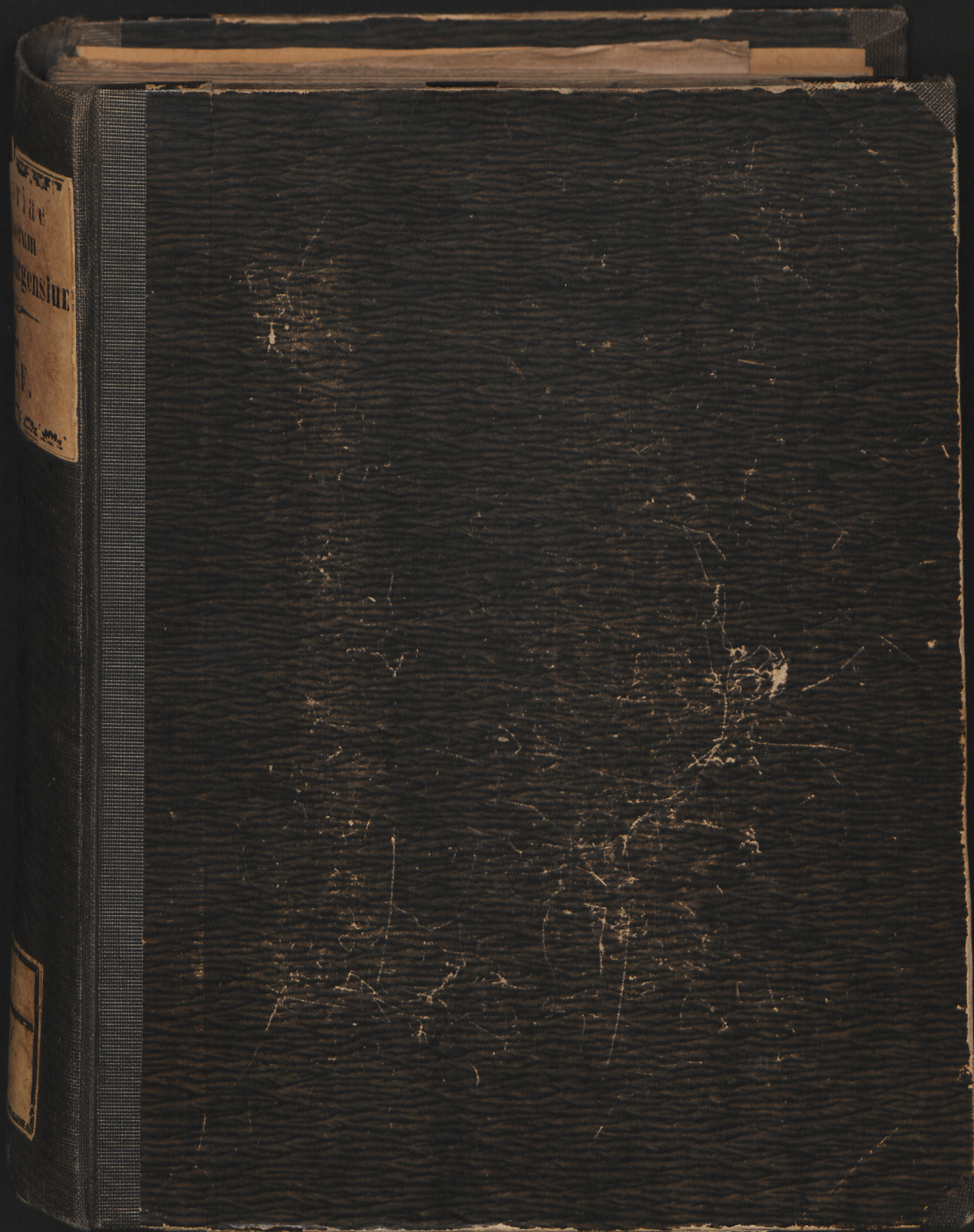
Rector Universitatis Rostochiensis Hinricus Dringenberg/ Hebr. Ling. & Catech. Sacrae Profess. publ. ... Dn. Joannis Levini Ferberi, Hered. in Verchentin & Cassebaum. ICTi. celeberrimi ... Funus ... Heic tamen in Academia publice solenniterque signat ac indicit : [P.P. Sub sigillo Rectoratus, die XIV. Octobr. Anno 1680]

Rostochii: Keilenberg, 1680

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746962827>

Druck Freier Zugang

1746
Die
von
Rostock
1746

Vol. 241. (2.) <SON>

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HINRICUS Dringenberg
Hebr. Ling. & Catech. Sacrae Pro-
fess. publ. Facultatisq; Philosoph.

SENIOR,
VIRI Nobiliss. Amplissimi & Consultissimi

DN. JOANNIS
LEVINI FERBERI,
Hered. in Berchentin & Casselbaum.

Icti. celeberrimi,
Sereniss. PRINCIPIS ac DOMINI,

DN. GUSTAVI ADOLFI,
Ducis Meclenb. &c. &c. &c.

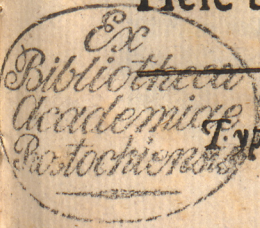
DN. & PATRONI nostri Clementiss. CONSILIARII
gravissimi, FUNUS,

Si vel maximè extra Nos, & GUSTROVI
efferendum tumulandumq;

Heic tamen in ACADEMIA publicè solenni-
terque signat ac indicit.

ROSTOCHII,

Typis Viduae B. FRIDERICI KEILENBERGII,
Univerfit. Typog.

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS

HENRICUS

Hebr. Ling. & Catech. sacrae Pro-

fels. publ. Facultatis Philosph.

senior

NIRI Nobiliss. Magistri & Consilijarii

DN. JOHANNIS

LEVINI FERBERI

Hebr. in Silesia & Gallicantu

Magister

Principis & Romani

DN. GUSTAVI ADOLFI

Ducis Mecklenb. &c. &c. &c.

DN. & PATRONI nobilissimi Consilijarii

gravissimi, H. H. S.

et sollicitissimi viri H. S. & GUSTAVI

Magistri

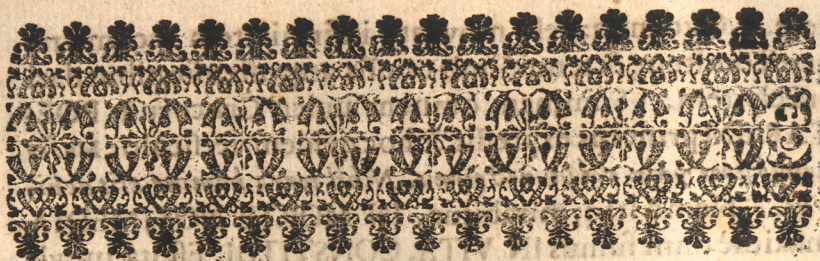
hic tam in ACADEMIA publico solenni-

terve habet ac indicat

ROSTOCKIA

Per Theod. Friderici Kemmerer

Magister

Hominem quassum ac fragile vas esse, utq; dissipetur, jactatu saltem, non tempestate magna opus habere, PHILOSOPHORUM sapientissimi SENECÆ verissimum effatum est. Hominem animal esse imbecillum, nudum, svapte natura inerme, alienæ opis indigum, ad omnem fortunæ ictum contu-

meliamq; projectum; cujuslibet feræ pabulum, cujuslibet victimam; eidem adseveratum rectissime est *Philosopho*. Nec minus illud quoque: Ex infirmis fluidisq; contextum, lineamentis tantum exterioribus nitidum, frigoris, æstus, laboris impatientem esse hominem; ipso ruralis situ & ocio iturum in tabiem. Deniq; etiam istud SENECÆ monitum; Anxiæ sollicitaq; tutelæ animal esse hominem, precarii Spiritus, & malè hærentis, soli sibi semper nutrimentum vitiosum esse atq; inutile. Hinc exq; istis fundamentis invictè conclusum videas, hujusmodi animal uti labatur aut concidat, magni profectò molimenti rem non esse. Odorem illi saporemqve, & lassitudinem, & vigiliam, & humorem, & cibū, omniaq; in unum, absq; quibus vivi nequeat, mortifera homini existere.

) (2

tere. Quocunq; sese moveat, infirmitatem secum tra-
here comitem, & tenuissimis caussis atq; offensionibus dari
præcipitem. Summam omnem unico Græcorum POE-
TARUM princeps expressit, & hoc quidem versiculo: *Μηδὲν
ἀνδρὸς ἕσπερ γαῖα τρέφει ἀνδρῶντιο.* Nihil terra homine alit debi-
lius. Nemo itaq; mirabitur, IN MORTE NOS, MEDIA
maximè dum sumus IN VITA, CONSTITUI. Est ita, inquit
aliquo in loco. S. HIERONYMUS: *per horarū momenta cre-
scimus, atq; decrescimus, nec in eodem semper manemus statu.*
*Quin vel id ipsum, quod loquimur, dicimus, & scribimus, de
vita nostra parte prætervolat.* Maximo Hipponensium Do-
ctori atq; Episcopo AUGUSTINO lib. 13. de Civ. DEI, c. 10.
Vita humana est velocissimus cursus ad mortem. Idem ipse
lib. meditat. cap. 21. impensè secummet ipso disputat, quæ-
ritq; quâ vitam humanam ratione signare, aut appellare
fas sit, dubitantq; heic, ipsi sibi scrupulum tandem eximit,
ut ajat causseturq;ve, non mortē esse dicendā, quia sit vita,
neq; verò etiam vitam, quia semper moriamur; sed om-
nium rectissimè pronuntiandam *vitam mortalem; vel
mortem vitalem; vel deniq; mixtam cum morte vitam.* E-
nim verò quemcunq; agamus diem, cum morte misceri,
dividq; cū eadem. Uti adeò prona etiam heic sit conclusio:
In optimā mediaq; vitā esse atq; hæere nos in ipsis mortis
faucibus. Sed enim Christianus non minùs rectè cecine-
rit tamen: MEDIA MORTE IN VITA NOS ESSE. Ne-
que enim mori credendi sunt, qui Spiritum habent immor-
talem, Æternitatiq; consecratum. Quæ cùm Mediola-
nensium EPISCOPO S. AMBROS, pensarentur lib. de Mor-
tis bono; *Lucrum esse, ait, evasisse incrementa vitiorum pec-
cati; lucrum effugisse deteriora & ad meliora transisse. Ce-
terùm transiri à corruptione ad incorruptionem, à mortalita-
te ad immortalitatem.* Esse itaq; de nihilo, si nos Mortis no-
mē

men offenderit; eximium contra beneficium esse, si optati trans-
 situs bona deleterent. Nil enim mortem nisi veram vitam, i. e.
 depositionem peccatorum esse. Apostolorum Principi PAUL-
 LO, VITA CHRISTUS, & MORS IN LUCRO erat. Quod
 ad VIRUM Nobiliss. Amplissimumq; , cuius in gratiam hæc
 ita præfari adlubuit, attinet, nec aliter ille unquam habuit,
 quam, dum vel maximè florentissimâ vitâ foret, in mediâ
 tamè morte sese constituit; & nunc ubi grande sic satis ingru-
 eret senium, id peculiari quadam præcipuâq; ratione de sese
 verificari. Carere autem rem, quacumq; etiam parte ven-
 tilaretur, omni periculo; Esse jam Seni sibi Mortem nil nisi
 lepidissimam vitam; nec aliter fuisse existimaturum, si fors
 juvenem vegetum, apprimèq; valentem violentiora fata,
 occupavissent. Nobis, quæ hujuscemodi occasionibus af-
 ferri memorari vè se verunt, jam porrò attexere, sedet utiq;
 sententia. Natus est beatè FUNCTUS die 7. Julij, An. Seculi
 hujusce XVI. Hamelonix ad Visurgim, Patre VIRO Generos.
 ac maximè strenuo DN. ANTON. FERBERO, Sereniss. quon-
 dam Brunsv. & Luneburg. Ducis, DN. HINRICI JULII, post-
 Magd. Administ. CAPITANEO; DN. in **Bellersheimb.**
 Matreque ornatissimâ præstantissimaq; ANNA WEIDE-
 MANNIA. Avus ipsi paternus fuit VIR planè Eximius DN.
 RORINGUS FERBERUS, primarius Cassellani Landgravi-
 atus Prator; Maternus verò DN. ARNOLDUS WEIDE-
 MAN, Sereniss. Brunsv. & Luneb. Ducis in **Heise & Bolze**
 Præfectus. Aviam paternam habuit Feminarum lectissimam
AMELIAM Serberin; Maternam, CATHARINAM
Prottin/Nobilem præstantemq; omninò Feminam. Pro-
 avo paterno gavissus est VIRO Ampliss. & Prudentiss. DN.
 BERNHARDO FERBERO, celeberrimæ *Argentoratensium*
 reip. Senatore; Proaviâa. Maternâ ELISABETHA **Prot-**
tin/Feminarum lectissimâ, ex Nobili PROTTORUM fa-
 mi-

miliâ oriundâ. Hoc natus sanguine est, hanc habuit è Pa-
rentibus Majoribusq; , qui hanc nobis scribendi hodiè ne-
cessitatem imposuit, originem, ut licet sic satis eximiam,
merè tamen mundanam carnalemqve. Uti de nativitate
longè excelsiori jure gloriari quires, regenerari per aquam
& Spiritum, adeòq; Conservatori CHRISTO, ejusdemq;
Ecclesiæ inferendum, ut primùm in dias prodiret luminis
auras, curarunt Parentes optimi; & dein, quùm ætatis
ratione id fieri ullo posset pacto, non modò domesticarum
virtutum exemplis ad optima quæqve conati sunt studio-
sissimè ducere, verùm etiam Præceptorum, quos eam in-
rem optimos elegerant, eidemq; præfecerant, operâ atq;
industriâ, elegantioribus literis, è quibus universa sapien-
tia, tanquam ex fonte quodam dimanat, singulari diligen-
tiâ tradiderunt erudiendum. Quibus quidem Manu ductori-
bus jucundissimum præbebat spectaculum, & incompara-
bilem afferebat voluptatè, quùm nõ segnior videretur in ex-
eqvendis iis, quæ jusserant, quàm ipsi erant in præcipiendis,
quæ fieri volebant. Quæ res veluti futuræ frugis certissi-
mū est indicium, ita puerilem commendare quàm maximè
ætate sœvit. Haustus perceptisvè in Patriâ literis, quibus pa-
rari velut animi ad suscipiendam cujusvis sapientiæ semen-
tem ad solent, missus abs Suis est in ACADEMIAS, initio ce-
leberrimam JULIAM; dein REGIOMONTANAM; deni-
què nostram hanc inclutam ROSTOCHIENSEM. Dùm
& in hac, & in istâ, & in illâ hæreret, nihil omninò reliquit
earum rerum, quæ proposito servire, aut fini, quem in
Scholas REGIAS veniens obtenderat, exeqvendo ullâ fa-
cere ratione viderentur. Præceptores PROFESSORESq;
quæ publicè, quæ privatim legentes disputantesqve singu-
lari studio atq; industriâ auscultavit. Ipse verò etiam eò
tandè progressus est usq; , uti jam aliis foret solidissimè for-
man-

mandis, indeq; amplissimæ sibi conciliandæ laudi. Incla-
rescebat itaq; cotidie magis magisq; VIRI virtus, & exqvifi-
tissima in JURE præcipue eruditio. Hinc de honoribus &
privilegiis PUBLICI DOCTORIS (privatum sic satis jam-
diu egerat) sollicitus, Nobiliss. Amplissimæq; Facultati apud
nos JURIDICÆ nomen professus est, curatq; rigorosèq; sa-
tis ab eadem examinatus, eū sese gessit, uti communi DNN.
JCTORUM suffragio judicaretur dignissimus, qui publicā
atq; solenni, de TRANSACTIONE disputatione, vires peri-
clitaretur suas, & UNIVERSITATI, quis quantusq; foret,
iret demonstratum. Habita est XLV. sub præsidio Ampliss.
& Excellentissimi VIRI, DN. HINRICI RHANII, J. U. D. ac
Prof. publ. celeberr. Inauguralis Disputatio, in qua tam stetit
pulchrè præclareq; , uti vix unquam qvenqvè ad dubia, aut,
quæ objectarentur à curiosissimis, argumenta, promptius,
solidius doctiusq; respondere meminerimus. Anno inse-
quenti XLVI. die 17. Julij. gloriôsè J. U. DOCTORIS insignia
atq; privilegia indeptus, post non ita multò, mense sc. o-
ctobri, cum Virgine elegantissimā ornatissimæq; ANNA
CORVINIA, amores sociavit suos, Socerumq; inde sibi con-
ciliavit VIRUM pl. REV. & Excellentiss. DN. JOANNEM COR-
VINIUM S. S. Theol. D. atq; apud *Gedanenses* Pastorem pri-
mariū. Matrimonium ab omni parte felix, pacatum, sic-
que satis perdurās fuit; sed neq; adeò exiit illibere, uti
dena inde ordine proles nasceretur; mascula progenies in
VI. Filiis, feminea in IV. Filiabus substitit. E denario
utriusq; sexus numero non nisi mansere superstitantes Filii
duo, nimir. DN. CAROLUS FRIDERICUS FERBERUS, VIR-
JUVENIS Clarissimus, & J. U. Doctorandus; dein præstan-
tissimus idemq; doctissimus Frater, GUSTAVUS, functum
Parentem acerbissimè lugentes. Ceterum domicilium
per aliquot annos LUBECÆ cum recens ducta uxore, post
LU-

LUNEBURGI fixerat. Reversus tandem ad MECLEBUR-
GENSES, STERNBERGÆ numero Advocatorum dicaste-
rii Provincialis adscriptus statim est, eoq; adeò feliciter se-
dulòq; functus officio, uti Anno L. à Serenissimo Principe,
ac DOMINO, DN. GUSTAVO ADOLFO, Duce Meclenb.
&c. &c. DN. & Patrono nostro clementissimo, inter JUSTI-
TIÆ, qui vocantur, Consiliarios GUSTROVI gratiosissime
constitueretur. Quamquam interlabente non minuto
temporis spacio, functionē, SERENISSIMO ità disponente,
nec ipse nolens, mutaret, & à Consiliis FEUDALIBUS ho-
noricam traheret denominationem. Sed enim novo
donatus CONSILIARII officio, sed ē heic in Academiã apud
nos nostrã delegit fixam perpetuamq; nisi quòd subindē ta-
men in clementiss. PRINCIPIS negociis per PROVINCIAM,
adq; Aulam etiam subinde iret, adeòq; suã ipsius, quam
jam sustineret, *Provincia* obsequeretur. Hoc itaq; statu,
hãcq; mansione, hoc vitæ genere constituto, surrepta do-
lor! interveniente morte, mense Febr. An. 74. svavissima
est & carissima Uxor. Quem casum quo animo tulerit,
facile quivis, nobis vel maximè tacentibus, poterit arbi-
trari. Enimverò quid esse unquam acerbius tristiussè que-
at, quam ubi duo rerum omnium communione, totq;
annorum mutuã consuetudine juncti, sanctissimèq; aman-
tes, necessitate ultimã divelluntur? Mansisset utiq; in-
statiu calibe BEATUS NOSTER (adeò arctè impensèqve
CORVINIAM dilexerat suam) ni & rerum familiarium
curæ, & quæ identidem inrepebat, corporis imbecillitas,
vitæ novam, quæ & isti, & illis eximiè mederetur, vitæ to-
riq; Sociam requisivissent. Proin faustissimo jam nunc
quoque sidere, alteris sibi nuptiis junxit Virginum deco-
ratissimam clarissimamq;, AUGUSTAM-LUCIAM, VIRI
Nobiliss. ac Consultissimi DN. AUGUSTI MEJERI, JCTI
- quon-

quondam celeberrimi, Reverendissimiq; ac Celsissimi
Episcopi Lubecensis, inferiorisq; Saxonie Consilarii in-
timi, nec minus capituli Lübec. Canonici Senioris & The-
saurarii filiam. Quã cum si vel maximè saltem quinquen-
nium vixerit, adeòq; hic ipse torus priori, quã diuturnita-
tem, non responderit, nec quiverit ullã ratione respon-
dere; non defuere tamen etiam isti nexui solidæ felici-
tatis clarissima documenta. Tanta præcipuè concordia
utrinq; fuit, uti nulla major unquam inter Conjuges esse
possit. Neqve verò valentem præterea & subinde per
hoc quinquennium bellè habentem tantum, verum
etiam jam clinicum factum propensissimã ac benivolen-
tissimã mente profecuta semper MARITUM est NOVEL-
LA UXOR; mortemq; jam Ejusdem impensissimè luget.
Munia, quibus FUNCTUM SERENISSIMUS præfecerat,
usq; eò executus semper est dextrè gnaviterq;, ut VERI
indè Boniqve CONSILIARII laudem summo jure indi-
pisceretur. Etiam viribus jam licet infractor, senioqve
impeditior, nil tamen, quantum unquam in se foret,
omisit eorum, quæ ullã ratione PROVINCIÆ, Serenis-
simiq; DOMINI saluti viderentur velificatura. Et cum
jam nil amplius per valetudinem quiret præstare salubre
aut fructuosum, saltem ipsã mente, ipsis cogitationibus de
Meclenburgenfibus non destitit bellè mereri. Morbum
quo perierit, extinctusvè sit, signavit Nobiliss. Experien-
tissimus & Excellentissimus DN. JOANNES BACMEIS-
TERUS, Medicinæ D. ejusdemq; uti & Mathematicum
superiorum Profess. Publ. celeberrimus, Collega & Ami-
cus noster honoratissimus, verbis, quæ eadem, quã ac-
cepta abs nobis sunt, fide subjungemus:

)0(

VIR

*VIR Nobilissimus Ampl. & Consultissimus DN.
JOANNES LEVINUS FERBER, fctus Excellentissimus,
& Serenissimi Ducis Mecklenburgici Consiliarius
quondam gravissimus, modo desideratissimus, post
Affectum Hypochondriacum, quo in itinere Lunebur-
gensis naperime instituto, graviter fuit correptus, do-
mum reversus, in multo periculosiorem morbum
Hydropem, ejusve speciem, Ascitem Medicis dictam,
incidit; In qua Lympha & quantitate nimia, &
qualitate vitiosa & loco inconvenienti peccans, multa
eaq; horribilia produxit Symptomata: Abdomen
quippe, Umbilicus & Pedes exinde insigniter intum-
ere, impressiq; digiti vestigium cui retinere; & quam-
vis Tumor pedum noctu nonnunquam disparuit, in-
terdiu tamen in molem priorem iterum excrevit: Tus-
sis continua fuit satis molesta: Difficultas respirandi
tanta, ut quoties supinus decubuit, suffocationis peri-
culum imminere crediderit; qua propter moram diuti-
nam in lecto sibi gravem & molestam sentiens, maxi-
mam temporis partem, in sedili erectior trivit, saltem
ut eo liberius faciliusq; spiraret. Insuper praeter sitim
intensam, Appetitum ciborum prostratum, Febrem
continua, lentam tamen, Flatuum in stomacho & in-
testinis abundantiam, Contabescentiamq; partium car-
nosarum super abdomen positarum, acutissimo subinde
dolore pleuritico, nec non catarrho, ad fauces defluente,*
vexa-

vexatus fuit. Quamvis jam ad hunc morbum, re-
sensitis stupatis symptomatibus, debellandum, varia
indicationibusque omnibus apprime satisfaciencia
medicamenta præscripserim, propositum tamen sco-
pum minime obtinere potui, quin potius concedere co-
actus sum, ut Catarrhus aliquis suffocativus subito
magnoq; impetu faucibus illabendo, sicq; pulmonum
bronchia, jam antea ab humoribus viscidioribus sero-
sioribusq; obsita, totaliter obsiruendo, illum jugula-
verit, ac ita è conspectu nostro, cum maximo suorum
dolore, eripuerit.

Ita verba habent DN. MEDENTIS. Nos verbo addi-
mus monemusq; ita tandem functum VIRUM Senem,
Consiliariumq; gravissimum, uti nemo quiverit felicius be-
atiusq;. Qui enim præclare semper, & quantum humanæ
conditionis imbecillitas pateretur, piè inculpatèq; vixe-
rat, is vero nec malè mori, aut de statione, quam per tot
heic annos obtinuerat, decedere poterat. Vos jam
superstitēs, Tu lacrimis moeroribusq; mersa uxor; Vos
item relictū FILII gravissimè pariter dolentes, meminisse
oportebit, quā conditione Maritum Patremq; acceperitis;
sc. non ut proprietario jure possideretis, sed usum tantum
fructumq; ex eodem nancisceremini. Reddetis itaq; re-
poscenti haud nolentes DOMINO, quod est suū. SENECAE,
quem sub initium commentationis allegavimus, audite
verba, rectissime, uti omnia ferè, statuentis; Nihil rerum
mundanarum adeo, aut hæc dari lege, uti in peculium trans-
eat nostrū, nostraq; sit eorum, quæ dentur, perennis posses-
sio. Collatitiis saltem & ad DOMINUM verum redituris
instrumentis scenam hæc adornari. Decere nos in promptu
ha-

habere, quæ in incertum diem data sint, & appellatos sine
murmure aut querelâ reddere. PESSIMI ESSE DEBITO-
RIS, CREDITORI FACERE CONVICIUM. Sæpè esse ad-
monendum animum; uti amet, quæ fors orbis hic conti-
neat, tanquam brevi recessura, imò jam nunc recedentia.
Nihil vel de hodiernâ die promittendum esse; quin eam
nimis magnam esse advocacionem: Nil promittendum esse
de horâ. Ità denuò gentilis SENECA. Vos longè è divi-
nis literis omnia edocti rectiùs, moderabimini dolori, inq;
luculentissimâ Mariti Parentisq; virtutù imagine erecti fir-
matiq;, tacebitis; quam DEUS jam sortem immiserit, pa-
tienter feretis, cavebitisq; omninò, NE DEBITORES in-
grati CREDITORI benivolo FACIATIS ullum CONVI-
CIUM. Ad NOS quòd attinet, quum pedibus, tanquam
extra nos tumulando, non possimus, saltem propensiori
adfectu ituri sumus exequias, & nunquam TANTI
VIRI in animis nostris memoriam ob-
literari patiemur.

P.P. Sub sigillo Rectoratus,

die XIV. Octobr.

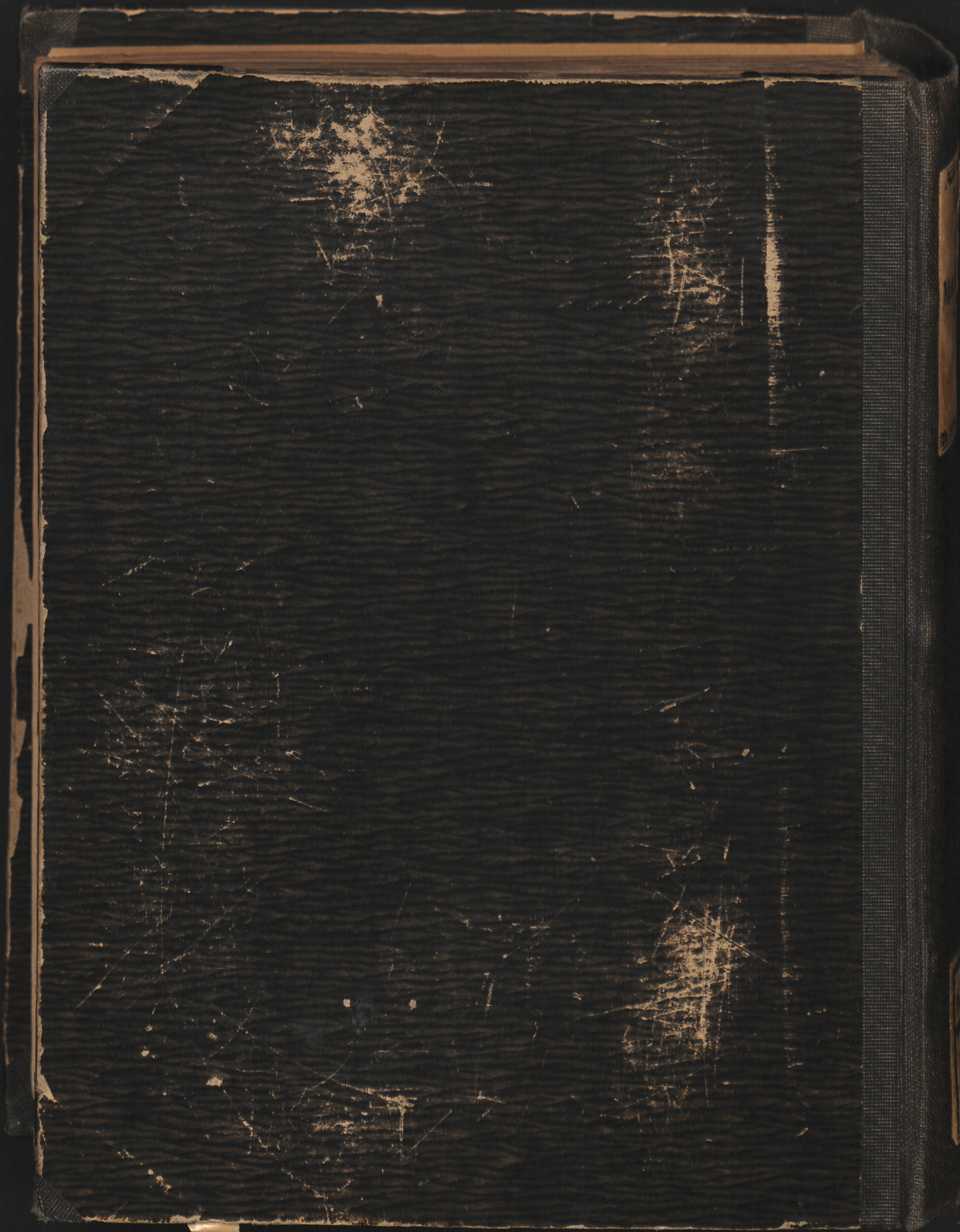
ANNO 1680.

temporis DEO mirabiliter diriget
ctam, Patriam suam Helvetiam, Pra
linquens in Romanum imperium
sincerum verbum DEI pro germina
vir juvenis, Linguarum, Historiarum
es, (cujus amore cum primis flagrabat
incubuit, ita ut Imperator Carolus
Poetica, in quibus inter alia egregie
nae descripsit, non sine singulari an
stante Cæsaris documento) legit, ac
reâ, quæ tum magna erat dignitas, e
occasione stemma Nobile Fidlerianum
Album Nobilium Romani Imperii
& ultra, pro placito Cæsareo coopta
tem utriusq; sexus derivandum, p
renovavit. Huncq; meum præno
licem Fidlerum ob singularem erudit
ingenij & animi Heroici dotes, pro
buit. Hac Nobilitate quamvis no
gratiâ Domini mei Jesu Christi, in
menter mihi immerito concessâ: Tu
pudet, sed magis me nobilitare cu
S. S. Ministerium, ad quod Domini
ministrum suum destinavit. Hæc
summa dignitas, omnes humanas di
titulos superans.

Natus autem sum Ego CON
LERUS, Dantisci Anno 1799. 6. M
tina Patre VALERIO FIDLERO
re, quondam Ducis Prussiae Archi
Alberti Friderici Consiliario, M
gard præclaræ Familæ, & insignium

A 2

173

mê dete
ios dere
am, ubi
nit, ceu
& Poëse
ligerter
opera
Germa
tate (te
litrò lau
rit, & hac
cum, ad
centum
osterita
Cæsareo
vum Fe
æclaros
ario ha
sed solâ
erio cle
jus non
ogiam &
avit, &
as: hæc
onorum

IS FID-
tâ matu-
e Docto-
ij Ducis,
ob Herm-
Matronâ,
quæ

